

**Brief van mgr. R. Mutsaerts voor Moederdag 11 mei '25
bij gelegenheid van de Week van het Gezin 2025 11 t/m 17 mei
met als thema *Scherm uit, gezin aan***

Moederdag: “Mag ik even jullie aandacht, kinderen?”

Er bestaat een oud gezegde dat luidt: God kon niet overal tegelijk zijn, en daarom schiep Hij moeders. Het is een poëtische overdrijving, maar zoals alle grote overdrijvingen bevat ze een diepe waarheid. Moeders zijn geen bijfiguren in het toneelstuk van het leven; zij zijn de spil waaromheen het hele huisgezin draait. Moederdag is dan ook geen commerciële frivoliteit, geen excuus voor bloemisten en chocolatiers om hun omzet te verdubbelen. Het is een zeldzaam moment van bezinning in een wereld die zelden stilstaat. Een dag waarop we even ophouden met rennen, werken en scrollen, en terugkeren naar de bron van alles wat ons tot mens maakt: de liefde van een moeder.

Maar hoe vaak gebeurt dat werkelijk? Hoe vaak nemen we op Moederdag écht de tijd om onze moeders te eren? In plaats van oprechte aandacht krijgt ze een haastig gekocht cadeau, een standaardkaart met een kant-en-klare boodschap, of - en dit is misschien wel het dieptepunt van de moderne tijd - een emoji-bericht op sociale media. “Fijne Moederdag, mama! ❤️” getypt tussen twee TikTok-video's door, als een digitale kruimel van dankbaarheid. Het is enigszins mistroostig als je ziet hoe onze tijd met zoiets heiligs omgaat. Als je beseft - elke katholiek zou dit besef moeten hebben - dat het gezin de kern van de beschaving is, en dat de moeder daarvan de eerste en belangrijkste hoedster was, is er alle rede moeders weer eens in het zonnetje te zetten. Het moederschap is geen ondergeschikte taak, maar een koninklijk ambt, een onzichtbare, maar allesbepalende kracht.

Toch lijkt het erop dat we die kracht steeds minder zien, niet omdat moeders zijn veranderd, maar omdat onze aandacht is afgeleid. En de grootste dief van onze aandacht is vandaag niet honger, oorlog of rampspoed, maar een klein apparaatje dat iedereen altijd en overal bij zich draagt: het mobieltje.

Nog niet zo lang geleden was het gezin een heilige plek. Niet heilig in de zin van plechtig of streng, maar heilig in de zin van onvervangbaar. Het was de plek waar verhalen werden verteld, waar geheimen werden gedeeld, waar men leerde ruziën zonder haat en liefhebben zonder voorwaarden. Anno 2025 echter zitten gezinnen steeds vaker zwijgend in dezelfde kamer, elk verzonken in hun eigen digitale wereld. Kinderen sturen berichten naar vrienden die ze nooit echt zien, terwijl moeders – die ooit de eerste bron van wijsheid waren – concurreren met een eindeloze stroom van influencers, nieuwsfeeds en kattenfilmpjes.

Hoe ziet Moederdag aan de ontbijttafel met haar drie kinderen er uit? Perfect ontbijt: versgeperst sinaasappelsap, croissants, een bos bloemen van de supermarkt. Alles zoals het hoort. Maar terwijl moeder daar zit zie je dat de kinderen half aanwezig, half afwezig aan tafel zitten. Elk met zijn eigen telefoon. Misschien moet moeder maar even een kleine speech houden: “Mag ik even jullie aandacht?” De kinderen zullen verbaasd opkijken. “Het is Moederdag. Jullie hebben allemaal iets liefs voor me op Instagram gepost, maar ik zou liever hebben dat jullie gewoon met me praten.” Het was een pijnlijke waarheid. De moeder wordt geëerd, maar niet gehoord. Ze wordt gevierd, maar niet echt gezien. Het scherm had haar kinderen van haar vervreemd, zelfs op de dag die voor haar bestemd is.

Beste kinderen, het kan ook anders. Probeer het maar eens dit jaar. Praat maar gewoon met je moeder. Waarover? Gewone dingen. Zoals je met je vrienden praat. Dat is waarschijnlijk voor haar het mooiste cadeau. En bak een mislukte appeltaart voor je moeder. Die zal ze met tranen van ontroering opeten. En maak een zelfgemaakt gedicht, gewoon recht uit het hart. Vol met spelfouten en grammaticafouten. De glimlach verschijnt vanzelf op haar gezicht. Onze moeders waarderen dat honderd keer meer dan digitale bedankjes, snelle selfies en online berichtjes. Doe iets wat geen enkele technologie kan vervangen: zomaar een gesprekje over niks bijzonders, een omhelzing, een blik vol echte waardering.

Misschien moeten we Moederdag heroverwegen. Niet als een dag van digitale eerbewijzen, maar als een dag van bewuste aanwezigheid. Stel je voor: een Moederdag waarop alle telefoons worden uitgeschakeld, waarop geen enkel gesprek onderbroken wordt door een melding, waarop moeders en kinderen elkaar in de ogen kijken in plaats van op een scherm. Een Moederdag waarop moeders niet slechts “gefeliciteerd” worden, maar echt gehoord en geliefd. Waarop een moeder niet hoeft te concurreren met een scherm, omdat haar kinderen ervoor kiezen om bij haar te zijn, echt bij haar, zonder afleiding, zonder haast, zonder de drang om het moment online te delen in plaats van het gewoon te beleven.

Dus als je het echt goed wilt doen, geef haar het mooiste geschenk dat er is: een Moederdag zonder schermen.

Moederdag 2025
+Rob Mutsaerts

www.weekvanhetgezin.nl